

[MĘT *sb m*

A sg męt.

Sł stp: męty, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

*Zanieczyszczenie płynów, powodujące ich nieprzejrzystość: A gdy iuż przestanie [wino] burzyć się/ tedy gliną w nie wpuszczona czyści ie ciągnąc z łobą ná doł wżytek męti y drożdże *Cresc 1571 349 (Linde).**

Synonimy: brud, fus, nieczystości.

Cf MĘCINY

FP